

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XEObd/8/2024
Identifikačné číslo spisu:	8807200233
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8807200233.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: W. Y., narodený X. K. XXXX, bytom G., o vymoženie 485,96 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er/29/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2012 č. k. 16CoE/199/2012-54, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací uznesením z 20. decembra 2012 č. k. 16CoE/199/2012-54 prvým výrokom potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. decembra 2012 č. k. 6Er/29/2007-28, ktorým súd prvej inštancie podľa § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní exekučné konanie zastavil, druhým výrokom odvolací súd rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie a tretím výrokom zamietol na návrh na prerušenie konania.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov [§ 237 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“], v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo [§ 237 písm. d) OSP], nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný [§ 237 písm. e) O OSP] a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP].

Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a) až c) OSP, t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 OSP, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky. Oprávnený v dovolaní navrhol aj odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, skúmal, či dovolateľ spĺňa podmienku povinného právneho zastúpenia dovolateľa v zmysle § 429 CSP a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

4. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

5. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

6. Najvyšší súd záver o odmietnutí dovolania odôvodňuje tým, že v súlade s § 241 ods. 1 OSP účinného v čase podania dovolania, ako aj v súlade s § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne spĺňať výnimku z povinného právneho zastúpenia advokátom v zmysle § 429 ods. 2 CSP. Oprávnený bol uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. marca 2024 č. k. 6Er/29/2007-127 vyzvaný, aby si v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia zvolil advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní a súdu predložil plnomocenstvo s poučením, že dovolací súd inak dovolanie odmietne. Uznesenie bolo oprávnenému doručené 19. apríla 2024. Oprávnený súdu splnomocnenie preukazujúce jeho zastúpenie advokátom, prípadne dôvody pre uplatnenie výnimky v zmysle § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní nepredložil.

7. Najvyšší súd na základe uvedeného dovolanie oprávneného odmietol podľa § 447 písm. e) CSP. Prípustnosťou dovolania a dovolacími dôvodmi sa dovolací súd vzhľadom na odmietnutie dovolania pre nesplnenie podmienok podľa § 429 CSP nezaoberal.

8. Vzhľadom na záver o potrebe odmietnuť dovolanie pre absenciu povinného právneho zastúpenia dovolateľa, najvyšší súd nerozhodol ani o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samotné rozhodnutie.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.